

ELS DOS OBSERVATORIS: DIÀLEG

per Josep PRATDESABA I PORTABELLA*

— Què féu benvolgut company de la «capçana blanca» que tot sovint us veig rodar i obrir la vostra allargada finestra per on sospito que tafanegeu quelcom de les immensitats del cel?

— És que sota aquesta mitja bola hi ha un ull tafaner i escrutador que pretén no res menys que desxifrar els enigmes siderals.

— Bona feina us heu buscat, aquesta de tafanejar allò que fan els astres, car serà difícil que arribeu a treure'n l'aigua clara. Trobo que teniu massa pretensions, voler saber el que fan el sol, la lluna i les estrelles.

— I vós, vell cloquer de la «testa coronada», a qui veig des d'aquí com féu anar la «llengua» i sento la remor que féu, bona per despertar el veïnat?

— Si vós mireu el cel, jo miro la terra i veig sota meu una munió de masies i poblets, veig el tràfec i el moviment de la vida dels meus habitants i, enlairat sobre la casa de Déu, aviso els meus feligresos i els recordo l'obligació que tenen de pensar en tot moment que la vida és curta i que cal estar sempre preparat per fer el suprem viatge.

— Us trobo tètric; jo estic més distret.

— Això és molt relatiu. Què seríeu si no tinguéssiu darrera vostre o, millor dit, dintre la vostra «caperutxa» un enteniment que fos capaç d'avaluar allò que el vostre ull gegantí arriba a veure?

— I vós, vell cloquer de la «testa coronada», què en faríeu de les campanes si no tinguéssiu un cap intel·ligent que us indiqués la manera de fer-les parlar?

Així dialogaven els dos observatoris.

Tant la «capçana blanca» com la «torre coronada» de res no serviren si no tinguessin una finalitat ben determinada.

L'astronomia ens ensenya les meravelles del cel i la parròquia ens mostra el camí per gaudir-ne, que és el camí de la nostra salvació.

---

* Primer president del Patronat d'Estudis Ausonencs entre 1952-1967, morí el 20 de gener d'aquest últim any. En homenatge a la seva labor, publiquem aquesta breu composició que escriví el 1945 i que, inspirant-se en el poema verdaguerià *Los dos campanars*, pren per tema un diàleg imaginari entre l'observatori astronòmic que ell instal·là al carrer de l'Escola i el cloquer de la catedral.